II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 20 december 1989

inzake het verrichten van koeriersdiensten in Nederland

(Slechts de tekst in de Nederlandse taal is authentiek)

(90/16/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid artikel 90, leden 1 en 3,

Na de Nederlandse Regering in de gelegenheid te hebben gesteld haar standpunt kenbaar te maken ten aanzien van de punten van bezwaar van de Commissie ten opzichte van de artikelen 2 en 12 van het ontwerp nieuwe Postwet,

Overwegende hetgeen volgt:

I. DE FEITEN

De door de Staat opgelegde maatregel

(1) In Nederland is het in artikel 2 en artikel 12, lid 2, van de wet van 26 oktober 1988 houdende herziening van de wetgeving met betrekking tot de uitvoering van de postdienst (Postwet) elke andere onderneming dan de houder van de concessie, dit wil zeggen PTT-Post BV, verboden brieven van ten hoogste 500 gram in te zamelen, te vervoeren of te bezorgen, tenzij deze onderneming voldoet aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

— zij moet tevoren zijn geregistreerd;

— zij moet een dienst leveren die het niveau van dienstverlening van de post inzake bestellingstermijnen en controle tijdens het vervoer in betekenende mate te boven gaat;

— zij moet deze dienst verlenen tegen een tarief dat niet lager is dan het bij algemene maatregel van bestuur bepaalde minimum.

De Nederlandse Regering heeft bij besluit van 19 december 1988 (besluit minimumtarieven koeriersdiensten)(1) dit minimumtarief vastgesteld op Fl. 11,90 voor het vervoer in Nederland en naar de andere Lid-Staten van de Gemeenschap en op Fl. 17,50 voor het internationaal vervoer naar landen buiten de Gemeenschap.

Dit minimumtarief geldt niet voor PTT-Post BV in het kader van haar koeriersdienst EMS. De in het besluit vastgestelde tarieven zijn hoger dan sommige tarieven die tot dan toe door de in Nederland werkzame internationale koeriersdiensten werden toegepast, zowel voor zendingen naar het grondgebied van Nederland als voor zendingen naar de andere Lid-Staten.

Voorts legt het besluit van 12 mei 1989(2) waarin de voorwaarden voor registratie zijn vastgelegd slechts aan de particuliere expresse-koeriersdiensten de verplichting op hun tarieven jaarlijks vóór 1 maart te doen registreren. Deze tweede maatregel beoogt elke flexibiliteit weg te nemen in de tariefonderhandelingen met belangrijke klanten. Deze tweede maatregel raakt inzonderheid de buiten Nederland gevestigde ondernemingen die jaarlijks te 's Gravenhage al hun tarieven moeten doen registreren, ongeacht het aantal zendingen dat zij in Nederland inzamelen.

De vroegere situatie

(2) Vóór de inwerkingtreding van de wet van 26 oktober 1988 viel de postdienst onder de Postwet van 1954. Ook volgens deze wet was uitsluitend de Nederlandse PTT belast met de inzameling en de bezorging van brieven. In de praktijk verzette de Nederlandse Regering zich evenwel niet tegen de

(1) Staatsblad 1988, 605.
(2) Staatscourant van 8. 6. 1989, nr. 109.

koeriersdienst die door internationale koeriersdiensten in Nederland werd verricht tegen een tarief dat lager was dan het minimumtarief volgens de nieuwe wet. De dienst kwam tegemoet aan behoeften waaraan de post niet kon voldoen. Het monopolie was in feite beperkt tot de basisdienst, namelijk het vervoer van brieven. De koeriersdienst werd verricht onder een concurrentieregime tussen de post met haar EMS-dienst en de internationale koeriersdiensten.

Bij de koeriersdiensten waren op 1 januari 1989 ongeveer 4 000 personen tewerkgesteld. De overgrote meerderheid van de werknemers van de koeriersdiensten werken in ondernemingen uit het midden- en kleinbedrijf en houden zich bezig met expressevervoer van post binnen Nederland. Een deel van die post gaat evenwel per internationale koeriersdienst verder naar andere Lid-Staten. De tewerkstelling van deze werknemers wordt door de nieuwe Nederlandse wetgeving bedreigd, ten voordele van PTT-Post BV.

De betrokken dienst

(3) De postdienst bestrijkt twee markten : de basispostdienst en de expressepost. Aangezien het hier dienstenmarkten en geen produktmarkten betreft, kan het verschil tussen deze markten niet uitsluitend zijn gebaseerd op de kenmerken van de vervoerde objecten. Het wezenlijke verschil ligt in de waarde die door de verleners van de betrokken diensten wordt toegevoegd aan het louter vervoer van deze goederen.

De basispostdienst houdt zich bezig met het vervoer van zendingen vanaf de op het gehele grondgebied aanwezige brievenbussen en postkantoren, die centraal worden gesorteerd en vervolgens in het kader van regelmatige postbestellingen worden bezorgd in de brievenbus van de geadresseerde. De spoedbesteldienst kan worden beschouwd als een onderdeel van deze gewone postdienst. De spoedbesteldienst is een gestandaardiseerde dienst, geïntegreerd in de gewone postdienst, met als enige verschil een sneller vervoer binnen de Nederlandse grenzen, waarvoor een forfaitair tarief moet worden betaald.

De koeriersdienst wordt behalve door een hogere snelheid gekenmerkt door een grotere veiligheid in het vervoer vergeleken met de gewone postdienst en door alle of sommige van de navolgende bijkomende prestaties, al naar gelang het commerciële beleid van de betrokken ondernemingen :

— ophalen van de zendingen aan huis ;
— de zendingen worden de geadresseerde ter hand gesteld ;
— de mogelijkheid om tijdens het vervoer de bestemming of de geadresseerde te wijzigen ;
— bevestiging aan de afzender dat zijn zending is ontvangen ;
— permanente controle op de zendingen ;
— persoonlijke behandeling van de cliënten en het aanbod van een dienstverlening naar wens van de afzender, al naar de behoeften.

Het argument van de Nederlandse Regering dat de koeriersdienst een onderdeel is van de gewone postdiensten snijdt hier geen hout. De Nederlandse PTT heeft de mogelijkheid beide diensten te verlenen. Dit verandert evenwel niets aan de omstandigheid dat voor de spoedbestelling extra werkzaamheden moeten worden verricht naast die welke in het kader van de basisdienst plaatsvinden. De omstandigheid dat één enkel bedrijf verschillende diensten verleent wil niet zeggen dat het hier een en dezelfde markt betreft.

(4) De markt van de gewone postdienst verschilt eveneens van die van de spoedbestelling op het punt van de behoeften waaraan zij tegemoet komen. Deze diensten zijn onderling niet uitwisselbaar. De koeriersdienst komt tegemoet aan de behoefte van het zakenleven, waarvoor de terhandstelling aan de geadresseerde binnen een gegarandeerde tijd essentieel is. De gewone postdienst daarentegen is gericht op de behoeften van het grote publiek voor wie de prijs van de dienstverlening ten minste even belangrijk is als de snelheid. De bijkomende prestaties die worden aangeboden in het kader van de koeriersdienst komen inderdaad tot uitdrukking in de prijs daarvan. Het hoogste tarief voor de basisdienst — namelijk voor een brief van 500 g — bedraagt Fl. 4,50. Daarentegen zijn de tarieven voor verzending door de koeriersdiensten bijna altijd hoger dan Fl. 4,50, zelfs indien de kortingen in aanmerking worden genomen die tot de inwerkingtreding van het besluit van 19 december 1988 aan belangrijke klanten werden toegekend. Opgemerkt moet worden dat in de Gemeenschap 95 % van de zendingen wordt behandeld door de gewone postdienst, en 5 % door de koeriersdiensten. De omzet in de gewone postdienst is evenwel slechts tweemaal hoger dan die van de koeriersdiensten. De gewone postdienst is namelijk een massadienst met een geringe toegevoegde waarde, terwijl de expressedienst er een is met een sterke toegevoegde waarde. Deze beide diensten concurreren in de praktijk niet met elkaar.

De voorgeschiedenis

(5) Bij brief van 7 november 1988 maakte de Commissie bezwaar tegen artikel 12, leden 1 en 2, van het ontwerp-nieuwe Postwet, omdat het risico bestond dat hierdoor afbreuk zou worden gedaan aan de werkzaamheid van de koeriersdiensten. Nadat zij had vernomen dat de wet was aangenomen verlangde de Commissie bij telexbericht van 29 november 1988 nadere inlichtingen en verzocht zij de Nederlandse Regering om mededeling van haar opmerkingen over de eventuele onverenigbaarheid van deze wettelijke bepalingen met het Gemeenschapsrecht. In dit telexbericht werd anderzijds te verstaan gegeven dat indien de interpretatie van de Commissie de juiste bleek te zijn, namelijk dat door de nieuwe bepalingen de concurrenten van de post van een deel van de markt van koeriersdiensten werden uitgesloten, de

Commissie genoodzaakt zou kunnen zijn een beschikking te nemen op grond van artikel 90, lid 3. Bij brief van 13 december 1988 bezorgde de Nederlandse Regering de Commissie de definitieve tekst van de wet alsook de verslagen van de parlementaire debatten over de nieuwe wet.

Bij brief van 16 januari 1989 antwoordde de Nederlandse Regering ten gronde op de vragen van de Commissie. Als argumenten haalde zij aan dat het wettelijke monopolie is beperkt tot wat noodzakelijk is voor de uitvoering van de algemene postdienst, dat de expressepost eveneens verdient te worden beschermd en dat het monopolie bestaat sinds 1807. Op het eerste argument wordt nader ingegaan in de punten 16 en 17. Het tweede argument treft geen doel omdat de post zelf in het kader van haar EMS-dienst voordeliger voorwaarden biedt dan het tarief van de expressepost. Zij doet deze dienst dus zelf concurrentie aan. Het derde argument kan evenmin worden aanvaard omdat de oude wetgeving stamt uit de tijd vóór de opkomst van de particuliere koeriersdiensten en nooit tegen laatstgenoemde was toegepast.

II. JURIDISCHE BEOORDELING

De betrokken onderneming

(6) De Nederlandse post — PTT-Post BV — is een privaatrechtelijke onderneming waarvan het kapitaal volledig in handen is van PTT Nederland NV, eveneens een privaatrechtelijke onderneming maar waarvan het kapitaal voor 100 % in handen is van de Nederlandse Staat. Zij heeft een overeenkomst gesloten met de postbedrijven van andere Lid-Staten voor het vervoer van expressepost naar en van deze landen onder de commerciële benaming „EMS".

De EMS-dienst richt zich duidelijk tot dezelfde clientèle als de koeriersdiensten van de particuliere ondernemingen. PTT-Post BV blijft trouwens de gewone expressepost verzorgen.

(7) PTT-Post BV is een openbaar bedrijf in de zin van artikel 90, lid 1, van het EEG-Verdrag ; de artikelen 2 en 12 van de Postwet en het besluit van 19 december 1988 die aan dit bedrijf het exclusieve recht verlenen voor het inzamelen, het vervoer en de bezorging van brieven tot ten hoogste 500 gram, zijn maatregelen in de zin van genoemd artikel.

Artikel 86 van het EEG-Verdrag

(8) Uit artikel 90 van het EEG-Verdrag volgt dat de ondernemingen waaraan een Lid-Staat uitsluitende rechten in de zin van genoemd artikel heeft verleend onderworpen blijven aan de in artikel 86 van het Verdrag vervatte mededingingsregels. Zij zijn onderworpen aan de bepalingen van artikel 86 zolang niet krachtens artikel 90, lid 2, is aangetoond dat de toepassing daarvan de vervulling, in feite of in rechte, van de hun toevertrouwde bijzondere taak zou verhinderen.

De betrokken geografische markt en dienst

(9) De betrokken maatregel van de Staat betreft de markten van de verzending van brieven met een gewicht tot ten hoogste 500 gram vanaf het grondgebied van Nederland en de daarmee verwante doch afzonderlijke markt van de verzending van expressebrieven vanaf dit grondgebied.

Het betrokken grondgebied voldoet aan het criterium van het „wezenlijk deel" van artikel 86, gezien het relatieve economische belang van de Nederlandse markt tegenover dat van de Gemeenschap als geheel.

Zoals blijkt uit de punten 3 en 4 wordt de koeriersdienst op deze markt verricht onder de concurrentievoorwaarden inzake prijzen, kenmerken en behoeften waaraan deze dienst wil voldoen op deze markt, die voldoende homogeen zijn om deze dienst te onderscheiden van de andere diensten.

Bestaan van een machtspositie

(10) Door de toekenning van het uitsluitende recht voor de inzameling, het vervoer en de bezorging van alle brieven tot ten hoogste 500 gram vanuit Nederland, het plaatsen van brievenbussen en het uitgeven van postzegels, neemt PTT-Post BV, evenals de post sinds 1954, een machtspositie in wat de basispostverrichtingen betreft.

Deze exclusieve rechten, ten gevolge waarvan er op deze markt geen concurrentie zal zijn, leveren PTT-Post BV de mogelijkheid tot onafhankelijk gedrag ten opzichte van haar concurrenten, die buiten de markt zijn gesloten, en ten aanzien van de consumenten, die zich voor de basisdienstverlening tot niemand anders kunnen richten.

Misbruik van een machtspositie

a) *Uitbreiding van een machtspositie*

(11) Van misbruik van een machtspositie in de zin van artikel 86 kan worden gesproken wanneer een onderneming die op een bepaalde markt een machtspositie inneemt, een nevenactiviteit die door een derde onderneming kan worden verricht in het kader van haar werkzaamheden op een verwante, doch onderscheiden markt, aan zichzelf of aan een tot dezelfde groep behorende onderneming voorbehoudt, met de kans dat de mededinging van die derde onderneming volledig wordt uitgeschakeld (1). Nu heeft de nieuwe wet tot gevolg dat aan PTT-Post BV het gedeelte van de markt van expressepost wordt voorbehouden dat betrekking heeft op zendingen tegen een tarief van minder dan Fl. 11,90 terwijl zij tot de inwerkingtreding van een nieuwe wet in concurrentie stond met de particuliere koeriersdiensten.

(1) Arrest van 3 oktober 1985, zaak 311/84, CBEM/CLT en IPB, Jurispr. 1985, blz. 3278, overweging 27.

Bij de wet van 26 oktober 1988 en het besluit van 19 december 1988 wordt deze machtspositie van PTT-Post BV dus uitgebreid tot de markt van de koeriersdiensten die onderscheiden is van de markt van de basisdiensten. PTT-Post BV beschikt op deze markt voortaan niet slechts over een machtspositie vanwege haar infrastructuur die geheel Nederland bestrijkt, doch eveneens omdat de wet haar concurrenten verbiedt op deze markt koeriersdiensten te verlenen voor minder dan Fl. 11,90, waardoor haar dus een groot gedeelte van deze markt wordt voorbehouden. Het feit dat op het resterende gedeelte van deze markt concurrentie bestaat sluit het bestaan van deze machtspositie niet uit. PTT-Post BV behoeft namelijk in haar marktstrategie met deze concurrentie geen rekening te houden, daar zij van een dergelijke houding toch geen nadelige gevolgen ondergaat. PTT-Post BV kan in dat geval zonder dwang haar strategie bepalen ten aanzien van belangrijke cliënten voor de expressepost omdat haar concurrenten geen kortingen beneden het wettelijke minimum mogen toestaan.

b) *Het opleggen van onbillijke prijzen en voorwaarden*

(12) Vóór de inwerkingtreding van de nieuwe wet maakten veel bedrijven gebruik van de diensten van particuliere koeriersdiensten. Zij waren van oordeel dat de diensten van de post uit een oogpunt van prijzen of kwaliteit minder voldeden aan hun behoeften ter zake. Deze bedrijven hebben thans niet meer de keuze tussen de diensten van de post en die van de koeriersdiensten voor hun expressepost tot ten hoogste 500 gram in de prijscategorie tot Fl. 11,90. De wet legt hun de verplichting op gebruik te maken van de expressepostdienstverlening van de PTT-Post BV op de door haar vastgestelde voorwaarden, ongeacht of deze al dan niet aan hun behoeften voldoen.

c) *Beperking van het aanbod*

(13) De nieuwe maatregel zal een negatieve uitwerking hebben op het aantal dienstverleners en op de kwaliteit van de dienst. Sinds de particuliere koeriersdiensten deze diensten niet meer mogen verrichten tegen minder dan Fl. 11,90, beschikken de klanten niet meer over diensten van dezelfde kwaliteit aangezien de Nederlandse post en haar EMS-dienst nog niet een koeriersdienst bieden van vergelijkbare snelheid en betrouwbaarheid. De bedrijven lijden derhalve een duidelijk nadeel: indien zij van deze dienst gebruik willen blijven maken bedragen de kosten voor hen ten minste Fl. 11,90 per zending in plaats van het lagere tarief dat vroeger werd toegepast.

(14) Voorts wordt concurrenten van de post door deze maatregel inzake koeriersdiensten voor zendingen van meer dan 500 gram belet een volledig gamma koeriersdiensten te bieden en worden zij dus in een nadeliger positie geplaatst dan het nationale postbedrijf. De Nederlandse post kan immers haar voordeel doen met de omstandigheid dat zij als enige diensten kan verlenen beneden de minimumprijs en haar klanten de andere diensten kan aanbieden tegen een prijs die dicht ligt bij de marginale kosten, terwijl haar concurrenten alle kosten voor het inzamelen en het vervoer volledig moeten verrekenen op de diensten die buiten het monopolie vallen. Nederland heeft, door de markt van de expressepost tegen een prijs die beneden het wettelijk minimum ligt aan de post voor te behouden, zelfs een discriminatie geschapen ten aanzien van de diensten die niet aan de post zijn voorbehouden.

Daarbij komt dat de tweede voorwaarde die concurrenten van de post op de markt van de koeriersdiensten is opgelegd, willen zij hun diensten blijven verlenen — zij moeten namelijk een betere dienst verlenen dan PTT-Post BV —, deze concurrenten niet alleen discrimineert maar hen ook nog plaatst in een toestand van rechtsonzekerheid. Hoewel de dienst van de particuliere koeriersdiensten thans in de meeste gevallen kwalitatief verschilt van die van de post, is het mogelijk dat de dienst van de post die met de expressepost is belast, EMS, in de toekomst een vergelijkbaar kwaliteitsniveau bereikt. Krachtens de nieuwe wet zouden de diensten van particuliere koeriersdiensten op dat moment vanuit Nederland verboden zijn, behoudens voor zendingen boven de 500 g.

Gevolg voor het handelsverkeer tussen Lid-Staten

(15) Om een maatregel te kunnen aanmerken als afbreuk doende aan het handelsverkeer tussen Lid-Staten, behoeven niet in concreto de werkelijke gevolgen daarvan voor de omvang van dit handelsverkeer te worden vastgesteld ; volgens de tekst zelf van de artikelen 85 en 86 van het EEG-Verdrag is het voldoende dat de maatregel het handelsverkeer tussen Lid-Staten ongunstig kan beïnvloeden. Vaststaat dat de Nederlandse Regering, door de expressepost tot 500 gram tegen een prijs die lager is dan Fl. 11,90 voor zendingen naar andere Lid-Staten aan één onderneming voor te behouden, maatregelen heeft getroffen die de koeriersdiensten tussen Lid-Staten ongunstig kunnen beïnvloeden. Zelfs indien de beperking enkel betrekking zou hebben gehad op de expressepost naar bestemmingen binnen Nederland zou deze maatregel gevolgen hebben voor concurrerende ondernemingen die in andere Lid-Staten zijn gevestigd ten aanzien van het verrichten van diensten in Nederland. Het verbod dat is opgelegd aan ondernemingen uit andere Lid-Staten die zendingen bezorgen in Nederland, om tussen hun Nederlandse klanten zendingen te vervoeren die voortaan uitsluitend zijn voorbehouden aan PTT-Post BV, beperkt de mogelijkheden van deze ondernemingen om de kosten voor het inzamelen en het bezorgen in Nederland goed te maken met ontvangsten uit het vervoer van post tussen hun klanten in Nederland. Hierdoor wordt het hen voorts onmogelijk gemaakt gebruik te blijven maken van Nederlandse toeleveranciers, althans voor de inzameling en het bezorgen van brieven in Nederland, en wordt de dienstverlening

van deze toeleveranciers duurder. Door dit verbod wordt het aanbod van koeriersdiensten voor zendingen uit aangrenzende landen verhinderd of wordt deze dienst bemoeilijkt.

Artikel 90, lid 2, van het EEG-Verdrag

(16) Het onderscheid dat in de Nederlandse wetgeving wordt gemaakt tussen de voorbehouden dienst en de overige postdiensten zou zijn bedoeld als garantie voor de kwaliteit van de algemene dienst. De Nederlandse Regering heeft door dit onderscheid te maken willen aangeven wat zij als dienst van algemeen economisch belang ziet en wat dat volgens haar niet is. Overeenkomstig het EEG-Verdrag moet de Commissie een dergelijke beperking beoordelen in het licht van artikel 90, lid 2, van het EEG-Verdrag. Ingevolge dit artikel zijn de bepalingen van het Verdrag en inzonderheid de regels betreffende de mededinging van toepassing op de postdiensten, tenzij deze regels de vervulling, in feite of in rechte, van de hun toevertrouwde bijzondere taak verhinderen. Dat de toepassing van de Verdragsbepalingen dit tot gevolg heeft, moet door de Lid-Staat worden aangetoond.

(17) Nederland voert ter rechtvaardiging van de uitbreiding van de machtspositie van de post aan, dat aan deze de nodige inkomsten moeten worden gewaarborgd om haar in staat te stellen zich van de haar toebedeelde taak te kwijten. De concurrentie tussen particuliere koeriersdiensten en de expressedienst van de post zou het gevaar meebrengen dat voor laatstgenoemde slechts de financieel minder interessante bestemmingen zouden overblijven. Ondanks deze concurrentie hebben de Nederlandse posterijen in 1986 Fl. 9 miljoen winst behaald en is deze winst in 1987 gestegen tot Fl. 130 miljoen. In het verleden heeft de post met de expressepost een jaarlijkse omzet behaald van ongeveer Fl. 40 miljoen, ondanks de concurrentie door particuliere koeriersdiensten. Wat de traditionele expressepost betreft, heeft deze concurrentie niet verhinderd dat dit type zendingen is gestegen van 3,5 miljoen in 1983 tot 4,7 miljoen in 1987.

Het is dus niet aangetoond dat het behoud van de concurrentiesituatie die bestond tot aan de inwerkingtreding van de nieuwe wet, afbreuk deed aan de basispostdienst en dat deze maatregel beslissend zou zijn voor het financiële evenwicht van de post. Uitbreiding van de machtspositie van de post tot de markt van de expressepost is voor de post van secundair belang en is objectief gezien geen noodzaak op grond waarvan uitschakeling van de concurrentie op deze markt gerechtvaardigd zou zijn.

De post beschikt in werkelijkheid reeds over niet te verwaarlozen voordelen voor de uitoefening van deze taak. De post heeft het exclusieve recht brievenbussen te plaatsen en postzegels uit te geven. De post is vrijgesteld van de verplichtingen die voortvloeien uit de wet autovervoer goederen en uit het rijtijdenbesluit. De post bereikt schaalvergroting door haar personeel en haar infrastructuur voor verschillende diensten te gebruiken en doet dit tot uiting komen in haar tarieven, inzonderheid door kortingen op de tarieven van de EMS-dienst toe te kennen.

Voorts is PTT-Post BV thans zeer wel opgewassen tegen de concurrentie van particuliere ondernemingen. De post is namelijk niet verplicht haar diensten in geheel Nederland tegen een identiek tarief aan te bieden. De post geeft belangrijke kortingen, waarvan men zich in een aantal gevallen kan afvragen of zij verenigbaar zijn met artikel 86 van het EEG-Verdrag (1). PTT-Post BV kan dus, zoals haar particuliere concurrenten, rekening houden met kostenverschillen bij de vaststelling van haar tarieven. Het staat dus niet vast dat de taak van algemeen belang een zodanige weerslag heeft op de structuur van de tarieven (2) van PTT-Post BV dat deze inzake de expressepost niet behoeft te voldoen aan de eisen die de mededingingsvoorschriften stellen.

(18) Op grond van het voorgaande verhindert de handhaving van het concurrentieregime zoals dat bestond tot aan de inwerkingtreding van de nieuwe wet niet dat de verplichtingen van openbaar bedrijf worden nagekomen die de Nederlandse Regering de post heeft opgelegd. Het monopolie van PTT-Post BV wat betreft de basispostdienst, waarop de onderhavige beschikking geen betrekking heeft, is thans ruim voldoende als garantie voor de handhaving van de verplichtingen als dienst van algemeen belang, zonder dat het handelsverkeer wordt beïnvloed in een mate die strijdig is met het belang van de Gemeenschap,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De artikelen 2 en 12 van de Nederlandse wet van 26 oktober 1988 houdende herziening van de wetgeving met betrekking tot de uitvoering van de postdienst juncto het besluit van 19 december 1988, waarin de expressedienst voor het inzamelen, het vervoer en het bezorgen van brieven tot ten hoogste 500 gram tegen een prijs die lager is dan Fl. 11,90 voor bestemmingen binnen de Gemeenschap en Fl. 17,50 voor bestemmingen buiten de Gemeenschap wordt voorbehouden aan de post, alsook de verplichting om de tarieven voorafgaandelijk te doen registreren, als opgelegt bij het besluit van 12 mei 1989, zijn onverenigbaar met artikel 90, lid 1, van het EEG-Verdrag, gelezen in samenhang met artikel 86 van genoemd Verdrag.

Artikel 2

Het Koninkrijk der Nederlanden stelt de Commissie binnen een termijn van twee maanden, te rekenen vanaf

(1) Arrest van 13 februari 1979, zaak 85/76, Hofmann Laroche v. Commissie, Jurispr. 1979, blz. 461 (overwegingen 49, 102, e.v.)
(2) Arrest van 11 april 1989, zaak 66/86, Ahmed Saeeed Flugreisen v. ZBUW, nog niet gepubliceerd.

de kennisgeving van deze beschikking, in kennis van de maatregelen die zij heeft genomen om aan deze beschikking te voldoen.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot het Koninkrijk der Nederlanden.

Gedaan te Brussel, 20 december 1989.

Voor de Commissie

Leon BRITTAN

Vice-Voorzitter